

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa W.S.R.
przeciwko E.B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 września 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adwokatowi W.K. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w G. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł, powiększoną o podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w G. z 5 marca 2020 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie oraz uchylenie poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego oraz zmianę wyroku Sądu Okręgowego przez uwzględnienie powództwa w całości. Ewentualnie skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i poprzedzającego go wyroku

Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. W tym zakresie wskazał, że uzasadnione jest rozstrzygnięcie, czy w przypadku czynienia nakładów przez cały okres wspólnego użytkowania, wartością bezpodstawnego wzbogacenia po stronie wzbogaconej jest wartość tych nakładów, czy też jedynie wzrost wartości nieruchomości w efekcie poczynienia tych nakładów. Kolejną kwestią jest, czy w takim przypadku, skoro niekwestionowana suma nakładów wyliczona przez biegłego przewyższyła wartość nieruchomości, to czy korzyścią majątkową podlegającą rozliczeniu jest suma tych nakładów, czy może wartość całej nieruchomości.

W odpowiedzi na skargę pozwana wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na potrzebie wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.) wymaga wykazania, jaki konkretny przepis prawa, zastosowany w danej sprawie, jest przedmiotem rozbieżnej wykładni w judykaturze sądowej i na czym rozbieżność ta polega, co wymaga przytoczenia orzeczeń sądów wydanych w takich samych lub istotnie zbliżonych stanach faktycznych, względnie, jaki konkretny przepis prawa, zastosowany w danej sprawie, wymaga interpretacji ze strony Sądu Najwyższego, z czego potrzeba ta wynika i z jakich powodów dotychczasowy dorobek doktryny i orzecznictwa jest w tej mierze niewystarczający. Nieodzowne jest ponadto, podobnie jak w przypadku przyczyny kasacyjnej określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wykazanie związku między oczekiwaną od Sądu Najwyższego wykładnią prawa a wynikiem postępowania kasacyjnego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 29 lipca 2015 r., I CSK 980/14; z 19 czerwca 2018 r., IV CSK 56/18).

Skarżący nie sporządził w sposób prawidłowy wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w zakresie drugiej przesłanki kasacyjnej. Z treści skargi nie wynika bowiem w sposób jednoznaczny, które przepisy, zdaniem skarżącego, wymagają wykładni. W części skargi poświęconej uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi nie został wskazany żaden przepis prawa wymagający wykładni, ani nawet akt prawny, z którego przepis taki miałby pochodzić. Jednocześnie skarżący zdaje się nie rozróżniać poszczególnych przesłanek kasacyjnych, bowiem treść uzasadnienia odnosi się raczej do pierwszej przesłanki kasacyjnej (istnienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego), na które skarżący się jednak nie powołuje. Taka konstrukcja wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania - już tylko z tych względów - skłania do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie jest bowiem rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie argumentów na rzecz merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej w podstawach kasacyjnych i ich uzasadnieniu, jeżeli strona nie powołała ich we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego: z 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16; z 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17 i z 10 maja 2018 r., I CSK 800/17).

Ubocznie już tylko należy zwrócić uwagę na nieprawidłową konstrukcję wniosku sformułowanego w ramach wniesionej skargi kasacyjnej. Nie jest przecież możliwe jednoczesne uchylenie orzeczeń sądów obu instancji i zmiana wyroku Sądu drugiej instancji przez uwzględnienie powództwa w całości.

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania a stosownie do treści art. 102 k.p.c. nie obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego. Ponadto, Sąd Najwyższy na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 18 ze zm.), a także § 2 pkt 6 rozporządzenia

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) - mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19 - przyznał adwokatowi W.K. kwotę 2700 zł, powiększoną o podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

jw